

Arrest

nr. 349 768 van 3 juli 2026
in de zaak RvV X / VIII

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. LANDUYT
Bloemendalestraat 147
8730 BEERNEM

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 19 maart 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 maart 2026 tot weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4, oud, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 mei 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 juni 2026.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij van 26 mei 2026, ingediend overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, oud, van voormelde wet.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. CLAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat F. LANDUYT verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, dient op 19 januari 2024 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 10 maart 2026 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Dit is de thans bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Afghaans staatsburger van Pashtoun origine en moslim. U bent afkomstig uit het dorp Spinghar Ahmadkhel gelegen in het district Zazi Aryub van de provincie Paktia. U ging gedurende zes jaar naar school. De laatste zeven jaar voor uw vertrek woonde u in de stad Jalalabad. U bent getrouwd en hebt een tweeling. Uw vrouw en kinderen verblijven in Jalalabad net zoals de rest van uw familie. In 2019 sloot u zich aan bij de Nationale Politie. Na een opleiding van drie maanden werd u gestationeerd in het hoofdkwartier in Gardez, de provinciehoofdstad van Paktia, waar u wachttorens nummer vier bewaakte. U deed er nooit andere taken. Toen de taliban op 15 augustus 2021 de macht overnamen in Afghanistan vluchtte u naar Iran samen met uw neef [Q.] die eveneens bij de politie werkte. U werkte gedurende een jaar in de stad Mashad en vandaar reisde u naar Turkije, waar u gedurende een jaar in Istanbul werkte. Uiteindelijk kwam u naar België en op 19 januari 2024 deed u hier een verzoek om internationale bescherming. [Q.] werd vanuit Iran naar Afghanistan teruggestuurd. Na uw vertrek werd uw broer [I.] gedurende een maand door de taliban vastgehouden omdat ze u zochten. Ongeveer een jaar geleden is uw familie naar een ander adres in Jalalabad verhuisd en kennen ze geen problemen meer met de taliban. Voorts vernam u van uw vader dat de taliban uw neef [Q.] hebben meegenomen op 12 september 2025. Omdat zijn moeder zich verzette werd ze door hen doodgeschoten. Bijkomend haalde u aan dat de boomgaarden van uw familie in Paktia in beslag zijn genomen en dat ze geen goede medische verzorging krijgen in het ziekenhuis. Toen uw moeder met een verstuipte enkel naar het ziekenhuis ging stelden ze vragen over haar zonen. Toen uw kinderen ziek waren vroegen ze in het ziekenhuis waar hun vader was.

Ter staving van uw verzoek legde u volgende documenten voor: een moeilijk leesbare kopie van uw taskara, een kopie van een Afghaanse bankkaart, 7 foto's waarop u te zien bent tijdens uw werk en 5 foto's van verwondingen.

Na uw aankomst bleek dat u reeds een verzoek om internationale bescherming had gedaan in Kroatië. Er werd een Dublinprocedure opgestart om u naar Kroatië terug te leiden maar u weigerde om uw medewerking te verlenen.

Op 18 mei 2025 werd u opgesloten in de gevangenis onder aanhoudingsmandaat op verdenking van verkrachting van een meerderjarige.

B. Motivering

U maakt geen elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

U hebt niet aannemelijk gemaakt dat u een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

1) U biedt geen zicht op uw profiel en uw reële situatie voor uw komst naar België.

U toont uw identiteit niet aan. U beschikt enkel over een nauwelijks leesbare foto van uw taskara en u legde tegenstrijdige verklaringen af over het ontbreken van het origineel. Op de DVZ verklaarde u dat u uw taskara had achtergelaten in Afghanistan omdat u bang was dat u deze zou verliezen (Verklaring DVZ, vraag 27). Op het CGVS stelde u echter dat u uw taskara had afgegeven aan het rekruteringsdepartement. Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ antwoordde dat uw echtgenote foto's had van uw taskara, hetgeen de tegenstrijdigheid niet kan uitklaren (NPO, p. 4).

U verklaarde op de DVZ geboren te zijn in Spingar, Ahmadkhel in de provincie Paktia (Verklaring DVZ, vraag 5). Op het CGVS bevestigde u aanvankelijk dat u geboren was in het dorp Spingar gelegen in het district Ahmadkhel van de provincie Paktia (NPO, p. 3). Pas later toen u gevraagd werd of uw district nog een andere naam had verklaarde u dat u niet in het district Ahmadkhel woonde maar in het district Zazi Aryub. U stelde dat de tolk van de DVZ u niet goed had begrepen. Gevraagd of u dan Zazi Aryub had genoemd en de tolk dit niet begreep antwoordde u dat u het niet wist en verwees u naar de kopie van uw taskara (NPO, p. 4).

U kon slechts vier districten van Paktia en het provinciecentrum Gardez bij naam noemen (NPO, p. 6), terwijl u uit deze provincie afkomstig bent en er ook gewerkt heeft. Afhankelijk van de bron bestaat de provincie Paktia uit 10 tot 15 districten. Het door u genoemde 'Share Naw' is geen district van Paktia.

Uw verklaringen over uw scholingsgraad zijn niet consistent. U verklaarde op de DVZ dat u gedurende zes jaar naar school was geweest en u bevestigde dit op het CGVS. Tijdens het onderhoud nam u ook de foto van uw taskara en las u de gegevens van de plaats van afgifte. Daarna verklaarde u echter dat u ongeschoold bent. Toen u erop gewezen werd dat u toch zes jaar naar school was geweest stelde u dat u

slechts één of twee keer per maand naar school ging (NPO, p. 4 en 8). U stelde dat u besliste om politieman te worden omdat u het land en de mensen wilde dienen en geen andere carrièremogelijkheden had omdat u ongeschoold bent (NPO, p.9). Daarna verklaarde u echter dat u tijdens de winter bij uw oom in Nangarhar woonde en werkte als elektricien. U deed dit reeds toen u nog naar school ging (NPO, p. 9).

2) Het is niet geloofwaardig dat u voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP) heeft gewerkt.

2.1) U stelde dat u de Afghaanse kalender niet kent omdat u niet tot de oude generatie behoort. Er kan echter verwacht worden dat u wel degelijk enige kennis hebt van de kalender die in uw land wordt gehanteerd (NPO, p. 6). Nochtans kon u wel zeggen dat u zich in ongeveer 2019 aansloot bij de politie en dat u vertrokken bent op 15 augustus 2015. Gevraagd of u zeker in 2019 bij de politie begon en niet in 2018 of 2020 antwoordde u bevestigend en stelde u dat u dit wist omdat u er ging werken nadat u in 2019 getrouwd was (NPO, p. 3, 8 en 9). U vermeldde echter geen exacte datum van uw huwelijk noch legde u enig (begin van) bewijs voor. U stelde op de DVZ vaagweg dat u vier jaar geleden getrouwd was (Verklaring DVZ, vraag 16). Bovenstaande doet vermoeden dat u zaken van buiten hebt geleerd volgens de westerse kalender.

2.2) Uw verklaringen over uw opleiding zijn vaag en weinig aannemelijk. U kon enkel zeggen dat de opleiding drie maanden duurde, dat u heel weinig geleerd had, dat u één keer per week schietoefeningen kreeg en dat u uitleg kreeg over het systeem waarbij er onder meer werd gezegd dat men loyaal moest zijn en genade moest tonen aan bejaarden en kinderen (NPO, p. 9 en 10). Dat uw politieopleiding zodanig beperkt was is niet aannemelijk. U stelde dat uw commandant u gezegd had dat u enkel zou moeten bewaken en dat u later nog een opleiding zou krijgen, hetgeen echter nooit is gebeurd (NPO, p. 9). Gezien de volatiele situatie in de provincie Paktia kan echter worden aangenomen dat u meer doorgedreven training zou hebben gekregen of dat u meteen zou zijn ingezet. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Paktia reeds in 2018 omschreven werd als een Talibanbolwerk. In 2020 beschikte de Taliban er over een schaduwbeleid en een militaire leiding, ontvingen zij extra wapens en munitie, hervatten vrijgelaten strijders de gevechten en onderhielden zij banden met criminele netwerken.

Uit de beschikbare informatie blijkt bovendien dat de basiscursus negen weken duurt voor geschoolde rekruten en vijf weken voor ongeschoolde rekruten, zij volgen apart een verplichte alfabetiseringscursus. Dit stemt niet overeen met uw verklaringen.

2.3) Uw kennis over de veiligheidssituatie in Paktia is te beperkt.

Gevraagd naar incidenten in de stad Gardez waarbij doden vielen in de periode dat u er werkte kon u enkel vaagweg zeggen dat er heel veel waren en dat er auto's naar de stad kwamen, dat ze soldaten ontvoerden en doodden, dat ze kogels afvuurden, en ook een burger doodden. Gevraagd om een voorbeeld te geven van een specifiek incident moest u echter het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 14). U kon enkel zeggen dat er een zelfmoordaanslag was geweest voordat u bij de politie begon te werken (NPO, p. 14). Uit de informatie blijkt dat er in Gardez heel wat incidenten plaatsvonden in de periode dat u bij de politie zou hebben gewerkt. Bijvoorbeeld kwamen er op 14 mei 2020 vijf personen om het leven en raakten tientallen personen gewond toen een autobom ontplofte voor een militaire rechtbank in Gardez.

Over incidenten in de verschillende districten van Paktia bleef u eveneens vaag. Ook hierover stelde u dat het er veel waren, dat de stad relatief veilig was en dat u wel hoorde zeggen dat 'dit of dat' district was aangevallen maar dat u dit zelf nooit had gezien of meegemaakt (NPO, p. 8).

Dat u helemaal geen informatie hebt over de situatie buiten de politiebasis is niet geloofwaardig. U verklaarde bovendien dat andere agenten wel politietaken buiten de basis uitvoerden. Dat u nooit iets vernomen hebt over gebeurtenissen buiten de basis is niet geloofwaardig, ondanks uw bewering dat jullie in aparte containers sliepen en aparte eetplaatsen hadden (NPO, p. 12). Opmerkelijk is ook dat u niets weet over uw directe commandant behalve dat hij een Tadzjiek was uit Baghlan en Farsi sprak (NPO, p. 11).

Gevraagd naar bekende personen die gedood werden toen u voor de politie werkte antwoordde u naast de kwestie (NPO, p. 14). Uit de beschikbare informatie blijkt dat het aantal gerichte moorden vanaf oktober 2020 in Paktia toenam en dat de Taliban hun invloed uitbreidden. Een van de meest prominente slachtoffers was Ayub Gharwal, vicevoorzitter van de provincieraad van Paktia, die op 19 september 2020 in het centrum van Gardez werd doodgeschoten door vermoedelijk onbekende schutters.

U verklaarde dat de taliban, Hezb-Islami en de Haqqani groep in Paktia actief waren maar u wist niets te vertellen over de Haqqani groep behalve dat u soms hoorde dat bepaalde districten door hen waren ingenomen (NPO, p. 8). Er kan echter verwacht worden dat u wel kennis zou hebben over de Haqqani groep en meer bepaald hun activiteiten in uw regio. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het Haqqani-netwerk in 2019– 2020 uitgegroeid was tot een dominante actor in Loya Paktia (regio Paktia,

Paktika en Khost). Het netwerk leidde de Taliban-operaties met ongeveer 1.800–2.000 strijders, ondersteund door TTP-militanten, bekleedde de belangrijkste Taliban-schaduwfuncties en plande in 2020 een gezamenlijke eenheid met Al-Qaeda in Loya Paktia. Ook is Gerda Tserey (onofficieel district van Paktia) de oorspronkelijke thuisbasis van de Haqqani-familie.

2.4) Uw verklaringen over de veiligheidssituatie in Paktia in de maanden voor de machtsovername door de taliban zijn eveneens vaag en stemmen niet helemaal overeen met de beschikbare informatie.

U verklaarde verkeerdelijk dat het district Zurmat tien dagen voor de definitieve val van de overheid werd ingenomen door de taliban (NPO, p. 6). In werkelijkheid veroverden de taliban het district Zurmat al op 2 juli 2021. Uw district van herkomst, Zazai Aryub, werd volgens u overgenomen op 11 augustus 2021. Uit de beschikbare informatie blijkt dat dit district al op 21 juni 2021 door de taliban werd overgenomen.

Gevraagd of de taliban al zichtbaar aanwezig waren voor de definitieve val van Gardez verklaarde u dat ze niet in het hoofdkwartier waren binnengekomen, dat ze buiten waren en dat jullie kogels hoorden (NPO, p. 6). U stelde dat er sinds de drie of vier dagen voor augustus 2021 gevechten waren aan de rand van de stad, dat jullie toen overdag en 's nachts waarschuwingsschoten afvuurden en dat ze wilden binnenkomen en schenen met zaklampen en lasers (NPO, p. 7). Dit zijn uiterst vage verklaringen vooral gezien politieagenten uit uw hoofdkwartier deelnamen aan de gevechten tegen de taliban (NPO, p. 7). Er kan dan ook verwacht worden dat u meer concrete verklaringen had kunnen afleggen over de gevechten in Gardez.

Daarnaast vond in juni een publieke mobilisatie plaats in Gardez. Op 27 juni trokken honderden mannelijke inwoners met Afghaanse vlaggen en wapens door de straten, waar zij anti-Taliban- en anti-Pakistan-leuzen scandeerden en zich ertoe verbonden zich aan te sluiten bij de Uprising Forces. Ook hiervan maakte u geen enkele melding.

Wie de schaduwgouverneur van de taliban was in de periode voor de val wist u evenmin (NPO, p. 7).

2.5) U kon nauwelijks informatie geven over uw directe hiërarchische overste

U kon enkel zeggen dat hij een officier was, Tadzjiek was van origine, [F.B.] heette en afkomstig was uit Baghlan, maar niets meer. Nochtans zou [F.] nog naar uw neef hebben gebeld om te zeggen dat hij in de Verenigde Staten verblijft. Er kan dan ook verwacht worden dat u meer over hem zou weten (NPO, p. 11). De door u genoemde politierangen stemmen bovendien niet geheel overeen met de beschikbare informatie (NPO, p. 16).

3) Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw beroepsactiviteiten kunnen de daaruit voortvloeiende problemen evenmin geloofwaardig worden geacht.

Los daarvan dient over deze problemen nog het volgende opgemerkt te worden.

Enerzijds verklaarde u dat de taliban niet op de hoogte waren van uw werk bij de politie (NPO, p. 16). Anderzijds stelde u echter dat uw familie sinds de machtsovername door de taliban problemen kent omwille van u en dat uw broer zelfs enige tijd door de taliban werd vastgehouden (NPO, p. 17 en Vragenlijst CGVS, vraag 5). Dit zijn geen consistente verklaringen.

U wist niet hoe de taliban te weten zouden zijn gekomen dat u voor de politie had gewerkt. Hiernaar gevraagd kon u enkel zeggen dat mensen er achter kunnen komen, dat ze mensen kennen, dat ze altijd informatie hebben en dat ze reeds informatie krijgen vanaf dag één dat men bij de politie geregistreerd is (NPO, p. 17).

Uw verklaringen over de detentie van uw broer zijn beperkt en weinig doorleefd. U stelde dat hij omwille van u gedurende een maand werd opgesloten in de gevangenis van Pule Charkhi in Kabul. Gevraagd om meer te vertellen vroeg u wat moet ik nog vertellen (NPO, p. 17).

Waar u stelt dat uw broers niet voor de overheid kunnen werken omwille van u dient erop gewezen te worden dat ze nooit gesolliciteerd hebben voor de overheid en dit ook niet van plan zijn (NPO, p. 17).

Zelfs indien artsen in een overheidsziekenhuis aan uw moeder zouden gevraagd hebben waar haar zonen waren, kan hieruit geenszins afgeleid worden dat u voor de politie hebt gewerkt (NPO, p. 18).

Wat betreft de kwaliteit van de medische verzorging van uw kinderen dient opgemerkt te worden dat zij nog steeds in Afghanistan verblijven (NPO, p. 18).

4) De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen.

De Afghaanse bankkaart is slechts een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Bovendien beschikt u niet over een werkbadge of enige andere werkdocumenten. Maar, hoe dan ook blijkt uit de objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 13 september 2024 beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20240913.pdf) dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden.

Betreffende de voorgelegde foto's dient er op gewezen te worden dat aan privé beeldmateriaal weinig bewijskracht kan worden toegekend gezien het niet moeilijk is om beeldmateriaal te bewerken. U legde trouwens slechts zeven foto's voor ter staving van uw beroepsactiviteiten waarvan u op twee foto's te zien bent in burgerkledij buiten de basis (NPO, p. 20). Uit de foto's waarop verwondingen te zien zijn kan niet worden afgeleid waar, wanneer en in welke omstandigheden deze zijn toegebracht. Op vier van de vijf foto's zijn enkel lichaamsdelen te zien. De foto van uw taskara werd hierboven reeds besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024 (beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-05/2024_CG_AFG_Final.pdf) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/>

sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden in de eerste maanden na de machtsovername het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten werd gerapporteerd in 2023 en 2024.

In de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 registreerde UCDP in totaal 395 burgerslachtoffers. De dodelijkste incidenten bestonden uit aanslagen van ISKP tegen sjiiitische Hazara's. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Tevens wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen enerzijds het National Resistance Front of het Afghanistan Freedom Front en anderzijds de taliban, en over aanslagen van deze verzetsbewegingen op talibandoelwitten. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode 1 oktober 2023 – 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berrmbommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Verder richt ISKP haar aanslagen vnl. op de sjiiitische Hazara-gemeenschap. Na operaties van de taliban tegen deze groepering in de loop van 2023 wordt de operationele capaciteit van ISKP beschouwd als veel beperkter dan enkele jaren geleden en was er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen.

ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Herat. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (48), gevolgd door Herat (37) en Baghlan (36).

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen en regio's kunnen bezoeken die voordien onbereikbaar waren.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden van bijna 100% en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt is vnl. het gevolg van natuurrampen.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. Het aandeel Afghanen met een acute voedselonzeekerheid daalde in 2023 van 40 naar 29%. UNOCHA geeft aan dat in 2024 bijna 24 miljoen Afghanen humanitaire hulp nodig hebben. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.” Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontczegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van mei 2024 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key

socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf, de EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2024_02_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Afghanistan_Major_legislative_security_related_and_humanitarian_dev en de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsvername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie.

De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsvername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsvername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021 en kende 2023 een stagnatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsvername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de taliban maatregelen zou hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Bovendien moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsvername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, de COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_20231214.pdf, de EUAA Country Guidance Afghanistan van mei 2024, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2024>, de EUAA Afghanistan – Country Focus van november 2024, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2024-11/2024_11_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_0.pdf en de SEM, Focus Afghanistan – Return from abroad van februari 2025, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/sem_focus_afghanistan_return_from_abroad_20250214.pdf) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. In augustus 2024 wordt gemeld dat het aantal hooggeplaatste figuren dat na de machtsovername terugkeerde naar Afghanistan in het kader van de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen is tot bijna 1000 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van onder meer Kaboel, Kandahar, Jalalabad, Khost, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Het aantal gedwongen repatriëringen vanuit Europa naar Afghanistan bleef de voorbije jaren zeer laag. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 en 2024 gaat het opnieuw om tienduizenden Afghanen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan werden sinds 2022 vele honderdduizenden Afghaanse migranten gerepatriëerd.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer. Op de luchthaven van Kaboel werd in oktober 2023 opnieuw een 'reception desk' voor terugkeerders geopend door IOM en het Afghaanse ministerie van 'Refugees and Repatriation'.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook

vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen, terwijl een andere bron aangeeft dat er dagelijks Afghanen uit Westerse landen aankomen en dit niet tot problemen leidt. De taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd. Grenscontroles worden door bronnen omschreven als 'oppervlakkig'.

Evenmin wordt de taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De taliban heeft wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VNpersoneel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de taliban niet in staat wordt geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban personen behandelt die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan dat de taliban terugkeerders doorgaans goed behandelen en dat ze geen weet hebben van acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van de perceptie verwesterd te zijn. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 20-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (Verklaring DVZ, vraag 42).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van 2 jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zo staat u nog steeds in contact met uw vader in Afghanistan. Uw moeder, uw broer, uw echtgenote en uw kinderen verblijven eveneens in Afghanistan (NPO, p. 4 en 5).

Wat betreft uw situatie in België kan verwezen worden naar het bevel tot aanhouding van 17 mei 2025. U zou zich, volgens dit aanhoudingsbevel, schuldig gemaakt hebben aan verkrachting en aanranding van de eerbaarheid. Hoewel deze zaken vooralsnog niet als bewezen kunnen worden beschouwd, blijkt uit het aanhoudingsbevel dat er ernstige aanwijzingen zijn dat u voormelde feiten heeft gepleegd. Zo zou u in de nacht van 17 mei 2025 uw slachtoffer vanuit een dancing hebben meegelokt tot achter een drankenkiosk alwaar u haar digitaal (met de vingers of een voorwerp) penetreerde en haar ook met de penis poogde te penetreren. Dit blijkt onder meer uit de vaststellingen van de verbalisanten, het consistente relaas van het slachtoffer, de verklaringen van getuigen die het slachtoffer hoorden roepen en de vaststelling dat u toen bovenop het slachtoffer zat en van haar moest worden afgetrokken door een getuige. Uw aanhouding werd volstrekt noodzakelijk geacht voor de openbare veiligheid. U verklaarde hierover dat u onterecht beschuldigd werd door drie jongens die u sloegen. U vervolgde dat er geen bewijzen zijn en dat u nooit bovenop een vrouw lag (NPO, p. 21).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse

waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 57/6 van de Vreemdelingenwet, van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag) en van *"het beginsel van behoorlijk bestuur"*.

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de formele motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing hier niet aan voldoet.

Hierna benadrukt verzoeker dat hij doorheen zijn verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aannemelijk heeft gemaakt. Vervolgens gaat hij in op de motieven waarom geen geloof wordt gehecht zijn identiteit, profiel en vluchtrelaas en tracht hij deze motieven te weerleggen.

In een tweede middel voert verzoeker opnieuw de schending aan van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/4 en 57/6 van de Vreemdelingenwet en van het *"beginsel van behoorlijk bestuur"*.

Hij voert aan dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS) onterecht weigert hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Hij citeert uit een UNHCR-rapport van 6 augustus 2013 met als titel "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan". Hij betoogt dat hieruit blijkt dat er duidelijk een *"algemeen probleem"* is in Afghanistan. Voorts betoogt hij dat het CGVS *"geenszins"* rekening heeft gehouden met zijn profiel en persoonlijke situatie bij de beoordeling van het risico en alleen maar kijkt naar het geografisch risico. Hij citeert uit een UNHCR-rapport van 6 augustus 2013. Vervolgens citeert hij uit het *"recentste"* rapport van EASO (EUAA) van 11 november 2021 en betoogt hij dat hieruit blijkt dat afgewezen asielzoekers gevaar lopen bij een terugkeer naar Afghanistan. Hij wijst er vervolgens zonder meer op dat op 30 december 2021 de organisatie Asylus ook een landen-informatierapport over de situatie in Afghanistan publiceerde. Hierna verwijst verzoeker naar de UNHCR "Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 waaruit volgens hem blijkt dat een intern vluchtalternatief over het algemeen redelijk is wanneer er bescherming wordt geboden door familie, de gemeenschap of de clan of stam in de beoogde regio van vestiging. Dit is in casu niet het geval, zo stelt verzoeker, aangezien hij afkomstig is uit Baghlan en deze regio nog steeds wordt beschouwd als zeer onstabiel. Vervolgens betoogt hij: *"Het CGVS stelt dat dient onderzocht te worden of hij over een veilig en toegankelijk intern vestigingsalternatief beschikt in Kabul. Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt het rapport "UNHCR Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asvlum-seekers from Afghanistan" van 30 augustus 2018 in rekening genomen."* Vervolgens zet hij uiteen wat volgens hem uit dit rapport blijkt. De veiligheidssituatie in Afghanistan is in 2015 achteruit gegaan en hierin wordt bevestigd dat er nog steeds veel regionale verschillen bestaan waardoor elk verzoek om internationale bescherming op zijn eigen merites dient te worden beoordeeld. Hij schetst de veiligheidssituatie zoals deze volgens hem bestond geruime tijd voor de machtsovername door de taliban in augustus 2021. Ten slotte citeert verzoeker uit het reisadvies voor Afghanistan op de website van de FOD Buitenlandse Zaken.

De Raad ziet niet in hoe artikel 57/6, oud, van de Vreemdelingenwet, dat algemeen de bevoegdheden van de commissaris-generaal opsomt, werd geschonden door de bestreden beslissing en verzoeker legt het ook niet uit.

Verzoeker preciseert niet welk beginsel van behoorlijk bestuur hij geschonden acht.

Deze onderdelen van het middel zijn derhalve onontvankelijk.

De bestreden beslissing is duidelijk in feite en in rechte gemotiveerd. Verzoeker zet niet uiteen waarom de motieven hem niet toelaten zich erop te verdedigen, wat de voornaamste doelstelling is van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de formele motiveringsplicht blijkt bijgevolg niet.

Verzoeker laat na uiteen te zetten welke bepaling van het Vluchtelingenverdrag hij geschonden acht. De Raad gaat er vanuit dat hij artikel 1 bedoelt. Dit wordt behandeld in het kader van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet dat naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag verwijst.

2.2. Aanvullende nota

Verweerder maakt op 26 mei 2026 een aanvullende nota over waarin een evaluatie van de actuele situatie in Afghanistan wordt gemaakt. Hij verwijst via consulteerbare weblinks naar:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 4 november 2022;
- EUAA "Afghanistan: Security Situation" van augustus 2022;
- EASO "Afghanistan Country Focus" van januari 2022;
- EUAA "Afghanistan Country Focus" van december 2023;
- EUAA "Country Guidance: Afghanistan" van mei 2024;
- EUAA "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city" van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report "Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City" van augustus 2020;
- EUAA "Afghanistan: Targeting of individuals" van augustus 2022;
- UNAMA "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan" van juni 2023;
- COI Focus "Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban" van 14 december 2023;
- EUAA COI Query "Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van februari 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van november 2024;
- EUAA "Afghanistan – Country Focus" van januari 2026;
- EUAA "COI Query Afghanistan. Major legislative, security-related, and humanitarian developments" van 27 maart 2026.

2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het administratief dossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3.2. Landeninformatie

De Raad wijst er vooreerst op dat verweerder bij aanvullende nota van 26 mei 2026 de beschikbare objectieve landeninformatie geactualiseerd en aangevuld heeft. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de Taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in Afghanistan en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen van gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen, zoals de bestreden beslissing en de aanvullende nota duidelijk maken. In de huidige stand van zaken kan de Raad niet tot het besluit komen dat er onvoldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel voor wat betreft de vluchtelingen- als de subsidiaire beschermingsstatus, te analyseren. Verzoeker brengt geen andersluidende informatie aan die wijst op een volledige informatiestop die de Raad in de huidige stand van zaken tot een andere conclusie zou nopen.

Niettemin blijven de onzekerheid en de onwetendheid groot, waardoor de nodige voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het beoordelen van de nood aan internationale bescherming van Afghaanse

onderdanen. Hierbij wordt de recentst beschikbare informatie gehanteerd over de Afghaanse context, met bijzondere aandacht voor de individuele elementen die verzoekers zaak kenmerken.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet

2.3.3.1. Verzoeker vreest bij terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban omwille van zijn werkzaamheden voor de voormalige Afghaanse nationale politie (hierna: ANP).

Verweerder stelt dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonst en dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn werkzaamheden voor de ANP, waardoor ook geen geloof kan worden gehecht aan de eruit volgende problemen met de taliban. Hij baseert zich daarvoor op volgende vaststellingen:

- (1) Verzoeker biedt geen zicht op zijn profiel en zijn reële situatie voor zijn komst naar België
 - Hij toont zijn identiteit niet aan.
 - Hij kon slechts vier districten van Paktia en het provinciecentrum Gardez bij naam noemen.
 - Zijn verklaringen over zijn scholingsgraad zijn niet consistent.
- (2) Het is niet geloofwaardig dat verzoeker voor de ANP heeft gewerkt.
 - Verzoeker kent de Afghaanse kalender niet, er wordt vermoed dat hij zaken vanbuiten heeft geleerd volgens de Westerse kalender.
 - Zijn verklaringen over zijn opleiding zijn vaag en weinig aannemelijk.
 - Zijn kennis over de veiligheidssituatie in Paktia is te beperkt.
 - Zijn verklaringen over de veiligheidssituatie in Paktia in de maanden voor de machtsovername door de taliban zijn eveneens vaag en stemmen niet helemaal overeen met de beschikbare informatie.
 - Hij kon nauwelijks informatie geven over zijn directe hiërarchische overste.
- (3) Gezien er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beroepsactiviteiten kunnen de daaruit voortvloeiende problemen evenmin geloofwaardig worden geacht.
- (4) De voorgelegde documenten kunnen aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen.

Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat voormelde vaststellingen van verweerder met betrekking tot verzoekers identiteit, profiel en het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het asielrelaas alsook pertinent en correct zijn. Verzoeker slaagt er niet om deze bevindingen aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, te verklaren of te weerleggen, zoals hierna zal blijken.

Voor wat betreft de vaststelling dat verzoeker zijn identiteit niet aantoonst kan in de bestreden beslissing concreet worden gelezen:

“U toont uw identiteit niet aan. U beschikt enkel over een nauwelijks leesbare foto van uw taskara en u legde tegenstrijdige verklaringen af over het ontbreken van het origineel. Op de DVZ verklaarde u dat u uw taskara had achtergelaten in Afghanistan omdat u bang was dat u deze zou verliezen (Verklaring DVZ, vraag 27). Op het CGVS stelde u echter dat u uw taskara had afgegeven aan het rekruteringsdepartement. Gewezen op uw verklaringen bij de DVZ antwoordde dat uw echtgenote foto's had van uw taskara, hetgeen de tegenstrijdigheid niet kan uitklaren (NPO, p. 4).

U verklaarde op de DVZ geboren te zijn in Spingar, Ahmadkhel in de provincie Paktia (Verklaring DVZ, vraag 5). Op het CGVS bevestigde u aanvankelijk dat u geboren was in het dorp Spingar gelegen in het district Ahmadkhel van de provincie Paktia (NPO, p. 3). Pas later toen u gevraagd werd of uw district nog een andere naam had verklaarde u dat u niet in het district Ahmadkhel woonde maar in het district Zazi Aryub. U stelde dat de tolk van de DVZ u niet goed had begrepen. Gevraagd of u dan Zazi Aryub had genoemd en de tolk dit niet begreep antwoordde u dat u het niet wist en verwees u naar de kopie van uw taskara (NPO, p. 4).”

Verzoeker brengt hiertegen volgend betoog in: *“Mijn verzoeker biedt zicht op zijn profiel en zijn reële situatie voor uw komst naar België. Mijn verzoeker toont zijn identiteit aan. Hij beschikt enkel over een foto van zijn taskara en hij legde geen tegenstrijdige verklaringen af over het ontbreken van het origineel. Op de DVZ verklaarde hij dat hij zijn taskara had afgegeven aan het rekruteringsdepartement. Hij vulde aan dat zijn echtgenote foto's had van zijn taskara (NPO, p. 4). Hij verklaarde op de DVZ geboren te zijn in Spingar, Ahmadkhel in de provincie Paktia (Verklaring DVZ, vraag 8). Op het CGVS bevestigde hij dat hij geboren was in het dorp Spingar gelegen in het district Ahmadkhel van de provincie Paktia (NPO, p. 3). Toen hem later gevraagd werd of zijn district nog een andere naam had, verklaarde hij dat het niet het district Anhmakhel*

was, maar het district Zazi Aryub. Hij stelde dat de tolk van de DVZ her niet goed had begrepen. Hij kon vier districten van Paktia en het provinciecentrum Gardez bij naam noemen (NPO, p. 6)”

De Raad ziet niet in hoe het herhalen van verklaringen en het louter ontkennen van tegenstrijdige verklaringen te hebben afgelegd over het ontbreken van zijn originele taskara, de beoordeling van het CGVS, die steun vindt in het administratief dossier, onderuit kan halen.

Verzoeker gaat verder niet in op de vaststelling dat hij slechts vier districten van de provincie Paktia en het provinciecentrum Gardez kan noemen en dat ‘Share Naw’ dat hij wel noemt geen district van Paktia is. Dit terwijl hij stelt uit deze provincie afkomstig te zijn en er te hebben gewerkt.

Voor wat betreft de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn scholingsgraad niet consistent zijn kan in de bestreden beslissing concreet worden gelezen: *“U verklaarde op de DVZ dat u gedurende zes jaar naar school was geweest en u bevestigde dit op het CGVS. Tijdens het onderhoud nam u ook de foto van uw taskara en las u de gegevens van de plaats van afgifte. Daarna verklaarde u echter dat u ongeschoold bent. Toen u erop gewezen werd dat u toch zes jaar naar school was geweest stelde u dat u slechts één of twee keer per maand naar school ging (NPO, p. 4 en 8). U stelde dat u besliste om politiemans te worden omdat u het land en de mensen wilde dienen en geen andere carrièremogelijkheden had omdat u ongeschoold bent (NPO, p.9). Daarna verklaarde u echter dat u tijdens de winter bij uw oom in Nangarhar woonde en werkte als elektricien. U deed dit reeds toen u nog naar school ging (NPO, p. 9).”*

Verzoeker brengt hiertegen in: *“Mijn verzoeker is amper tot zijn zes jaar naar school was geweest en hij bevestigde dit op het CGVS. Alhoewel hij naar school ging, is hij ongeletterd. Hij ging slechts één of twee keer per maand naar school ging (NPO, p. 4 en 8). Hij stelde dat hij besliste om politiemans te worden omdat hij het land en de mensen wilde dienen en geen andere carrièremogelijkheden had omdat hij ongeschoold is (NPO, p.9). Daarna verklaarde dat hij tijdens de winter OOK bij zijn oom in Nangerhar werkte als elektricien. Hij deed dit reeds toen u nog naar school ging (NPO, p. 9).”*

Opnieuw beperkt verzoeker zich louter tot het herhalen van de door hem afgelegde verklaringen die reeds werden beoordeeld door het CGVS. Verzoeker brengt tegen deze beoordeling niets in.

Voor wat betreft zijn onbestaande kennis van de Afghaanse kalender kan in de bestreden beslissing worden gelezen: *“U stelde dat u de Afghaanse kalender niet kent omdat u niet tot de oude generatie behoort. Er kan echter verwacht worden dat u wel degelijk enige kennis hebt van de kalender die in uw land wordt gehanteerd (NPO, p. 6). Nochtans kon u wel zeggen dat u zich in ongeveer 2019 aansloot bij de politie en dat u vertrokken bent op 15 augustus 2015. Gevraagd of u zeker in 2019 bij de politie begon en niet in 2018 of 2020 antwoordde u bevestigend en stelde u dat u dit wist omdat u er ging werken nadat u in 2019 getrouwd was (NPO, p. 3, 8 en 9). U vermeldde echter geen exacte datum van uw huwelijk noch legde u enig (begin van) bewijs voor. U stelde op de DVZ vaagweg dat u vier jaar geleden getrouwd was (Verklaring DVZ, vraag 16). Bovenstaande doet vermoeden dat u zaken van buiten hebt geleerd volgens de westerse kalender.”*

Verzoeker brengt hiertegen in: *“Het is geloofwaardig dat hij voor de Afghaanse Nationale Politie (ANP) heeft gewerkt. Hij stelde dat hij de Afghaanse kalender niet kent omdat hij niet tot de oude generatie behoort. Nochtans kon hij wel zeggen dat hij zich in ongeveer 2019 aansloot bij de politie en dat hij vertrokken is op 15 augustus 2015. Gevraagd of hij zeker in 2019 bij de politie begon en niet in 2018 of 2020 antwoordde hij bevestigend en stelde hij dat hij dit wist omdat hij er ging werken nadat u in 2019 getrouwd was (NPO, p. 3, 8 en 8). Hij vermeldde dat hij vier jaar geleden getrouwd was (Verklaring DVZ, vraag 16).”*

De Raad stelt vast dat verzoeker niet meer doet dan het bijna letterlijk hernemen van de motieven van de bestreden beslissing. Door het letterlijk hernemen van de motieven van de bestreden beslissing slaagt hij er allerminst in deze in een ander daglicht te plaatsen.

Voor wat betreft de vaststelling dat verzoekers verklaringen over zijn opleiding vaag en weinig aannemelijk zijn kan in de bestreden beslissing worden gelezen: *“U kon enkel zeggen dat de opleiding drie maanden duurde, dat u heel weinig geleerd had, dat u één keer per week schietoefeningen kreeg en dat u uitleg kreeg over het systeem waarbij er onder meer werd gezegd dat men loyaal moest zijn en genade moest tonen aan bejaarden en kinderen (NPO, p. 9 en 10). Dat uw politieopleiding zodanig beperkt was is niet aannemelijk. U stelde dat uw commandant u gezegd had dat u enkel zou moeten bewaken en dat u later nog een opleiding zou krijgen, hetgeen echter nooit is gebeurd (NPO, p. 9). Gezien de volatiele situatie in de provincie Paktia kan echter worden aangenomen dat u meer doorgedreven training zou hebben gekregen of dat u meteen zou zijn ingezet. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Paktia reeds in 2018 omschreven werd als een Talibanbolwerk. In 2020 beschikte de Taliban er over een schaduwbeleid en een militaire leiding, ontvingen zij extra wapens en munitie, hervatten vrijgelaten strijders de gevechten en onderhielden zij banden met criminele netwerken.”*

Verzoeker brengt hiertegen in: *“Zijn verklaringen over zijn opleiding zijn aannemelijk. Hij kon zeggen dat de opleiding drie maanden duurde, dat hij heel weinig geleerd had, dat hij één keer per week schietoefeningen kreeg en dat hij uitleg kreeg over het systeem waarbij er onder meer werd gezegd dat men loyaal moest zijn en genade moest tonen aan bejaarden en kinderen (NPC, p. 9 en 10). Dat zijn politieopleiding zodanig beperkt was is aannemelijk. Hij stelde dat zijn commandant hem gezegd had dat hij enkel zou moeten bewaken en dat hij later nog een opleiding zou krijgen, hetgeen echter nooit is gebeurd (NPO, p. 9) door de val van het regime. Gezien de volatiele situatie in de provincie Paktia kan worden aangenomen dat er geen meer doorgedreven training heeft gekregen of dat hij meteen zou zijn ingezet. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat Paktia reeds in 2018 omschreven werd als een Talibanbolwerk. In 2020 beschikte de Taliban er over een schaduwbeleid en een militaire leiding, ontvingen zij extra wapens en munitie, hervatten vrijgelaten strijders de gevechten en onderhielden zij banden met criminele netwerken.”*

De Raad stelt vast dat verzoeker zich ertoe beperkt opnieuw het motief van de bestreden beslissing quasi letterlijk te hernemen. Vervolgens komt hij door het weglaten of toevoegen van een woord tot een tegenovergestelde gevolgtrekking. Een dergelijk betoog, waarbij geen enkel concreet element wordt aangevoerd dat afbreuk doet aan de vaststellingen van de commissaris-generaal, is geen dienstig betoog.

Voor wat betreft de vaststelling dat zijn kennis over de veiligheidssituatie in Paktia beperkt is kan in de bestreden beslissing worden gelezen: *“Gevraagd naar incidenten in de stad Gardez waarbij doden vielen in de periode dat u er werkte kon u enkel vaagweg zeggen dat er heel veel waren en dat er auto's naar de stad kwamen, dat ze soldaten ontvoerden en doodden, dat ze kogels afvuurden, en ook een burger doodden. Gevraagd om een voorbeeld te geven van een specifiek incident moest u echter het antwoord schuldig blijven (NPO, p. 14). U kon enkel zeggen dat er een zelfmoordaanslag was geweest voordat u bij de politie begon te werken (NPO, p. 14). Uit de informatie blijkt dat er in Gardez heel wat incidenten plaatsvonden in de periode dat u bij de politie zou hebben gewerkt. Bijvoorbeeld kwamen er op 14 mei 2020 vijf personen om het leven en raakten tientallen personen gewond toen een autobom ontplofte voor een militaire rechtbank in Gardez/*

Over incidenten in de verschillende districten van Paktia bleef u eveneens vaag. Ook hierover stelde u dat het er veel waren, dat de stad relatief veilig was en dat u wel hoorde zeggen dat 'dit of dat' district was aangevallen maar dat u dit zelf nooit had gezien of meegemaakt (NPO, p. 8).

Dat u helemaal geen informatie hebt over de situatie buiten de politiebasis is niet geloofwaardig. U verklaarde bovendien dat andere agenten wel politietaken buiten de basis uitvoerden. Dat u nooit iets vernomen hebt over gebeurtenissen buiten de basis is niet geloofwaardig, ondanks uw bewering dat jullie in aparte containers sliepen en aparte eetplaatsen hadden (NPO, p. 12). Opmerkelijk is ook dat u niets weet over uw directe commandant behalve dat hij een Tadzjiek was uit Baghlan en Farsi sprak (NPO, p. 11).

Gevraagd naar bekende personen die gedood werden toen u voor de politie werkte antwoordde u naast de kwestie (NPO, p. 14). Uit de beschikbare informatie blijkt dat dat het aantal gerichte moorden vanaf oktober 2020 in Paktia toenam en dat de Taliban hun invloed uitbreidden. Een van de meest prominente slachtoffers was Ayub Gharwal, vicevoorzitter van de provincieraad van Paktia, die op 19 september 2020 in het centrum van Gardez werd doodgeschoten door vermoedelijk onbekende schutters.”

Verzoeker brengt hiertegen in: *“Zijn kennis over de veiligheidssituatie in Paktia is niet te beperkt. Gevraagd naar incidenten in de stad Gardez waarbij doden vielen in de periode dat hij er werkte kon hij zeggen dat er heel veel waren en dat er auto's naar de stad kwamen, dat ze soldaten ontvoerden en doodden, dat ze kogels afvuurden, en ook een burger doodden. Gevraagd om een voorbeeld te geven van een kon hij zeggen dat er een zelfmoordaanslag was geweest voordat hij bij de politie begon te werken (NPO, p. 14). Uit de informatie blijkt inderdaad dat er in Gardez heel wat incidenten plaatsvonden in de periode dat hij bij de politie heeft gewerkt.*

Over incidenten in de verschillende districten van Paktia kon hij één en ander zeggen. Ook hierover stelde hij dat het er veel waren, dat de stad relatief veilig was en dat hij wel hoorde zeggen dat 'dit of dat' district was aangevallen maar dat hij dit zelf nooit had gezien of meegemaakt (NPO, p. 8).

Hij verklaarde bovendien dat andere agenten wel politietaken buiten de basis uitvoerden. Dat hij nooit iets vernomen hebt over gebeurtenissen buiten de basis is geloofwaardig, gezien zijn verklaring dat zij in aparte containers sliepen en aparte eetplaatsen hadden (NPO, p. 12). Hij weet over zijn directe commandant dat hij een Tadzjiek was uit Baghlan en Farsi sprak (NPO, p. 11).

Gevraagd naar bekende personen die gedood werden toen hij voor de politie werkte antwoordde hij correct (NPO, p. 14).”

Door louter zijn verklaringen afgelegd tijdens het gehoor bij het CGVS zoals deze worden weergegeven in voormeld motief te herhalen, tegenover de vaststelling in de bestreden beslissing dat *“ Over incidenten in de verschillende districten van Paktia bleef u eveneens vaag”* te plaatsen: *“Over incidenten in de verschillende districten van Paktia kon hij één en ander zeggen.”*, zijn verklaring te hernemen dat hij nooit iets heeft vernomen over gebeurtenissen buiten de basis omdat de agenten die politietaken buiten de basis

uitoefenden, in aparte containers slapen en aparte eetplaatsen hadden en te beweren dat deze wel geloofwaardig is, de beperkte informatie die hij over zijn commandant gaf te bevestigen en te beweren dat hij correct antwoordde op de vraag naar bekende personen die werden gedood toen hij voor de politie werkte terwijl hij tijdens het gehoor bij het CGVS stelde dat hij er geen weet van had (gehoorverslag CGVS, p. 14), brengt verzoeker geen enkel inhoudelijk element aan dat voormelde afwegingen van het CGVS aan het wankelen kan brengen.

Ook met volgend betoog: *“Hij verklaarde dat de taliban, Hezb-Islami en de Haggani groep in Paktia actief waren maar hij wist niets te vertellen over de Haqqani groep behalve dat hij soms hoorde dat bepaalde districten door hen waren ingenomen (NPO, p. 8).”* herhaalt verzoeker louter wat kan worden gelezen in de bestreden beslissing. Hij brengt hiermee niets in tegen: *“Er kan echter verwacht worden dat u wel kennis zou hebben over de Haqqani groep en meer bepaald hun activiteiten in uw regio. Uit de beschikbare informatie blijkt immers dat het Haqqani-netwerk in 2019– 2020 uitgegroeid was tot een dominante actor in Loya Paktia (regio Paktia, Paktika en Khost). Het netwerk leidde de Taliban-operaties met ongeveer 1.800–2.000 strijders, ondersteund door TTP-militanten, bekleedde de belangrijkste Taliban-schaduwfuncties en plande in 2020 een gezamenlijke eenheid met Al-Qaeda in Loya Paktia. Ook is Gerda Tserey (onofficieel district van Paktia) de oorspronkelijke thuisbasis van de Haqqani-familie.”*

Voor wat betreft de vaststelling dat zijn verklaringen over de veiligheidssituatie in Paktia in de maanden voor de machtsovername door de taliban vaag zijn en niet helemaal overeenstemmen met de beschikbare informatie kan in de bestreden beslissing worden gelezen:

“U verklaarde verkeerdelijk dat het district Zurmat tien dagen voor de definitieve val van de overheid werd ingenomen door de taliban (NPO, p. 6). In werkelijkheid veroverden de taliban het district Zurmat al op 2 juli 2021. Uw district van herkomst, Zazai Aryub, werd volgens u overgenomen op 11 augustus 2021. Uit de beschikbare informatie blijkt dat dit district al op 21 juni 2021 door de taliban werd overgenomen.

Gevraagd of de taliban al zichtbaar aanwezig waren voor de definitieve val van Gardez verklaarde u dat ze niet in het hoofdkwartier waren binnengekomen, dat ze buiten waren en dat jullie kogels hoorden (NPO, p. 6). U stelde dat er sinds de drie of vier dagen voor augustus 2021 gevechten waren aan de rand van de stad, dat jullie toen overdag en 's nachts waarschuwingsschoten afvuurden en dat ze wilden binnengaan en schenen met zaklampen en lasers (NPO, p. 7). Dit zijn uiterst vage verklaringen vooral gezien politieagenten uit uw hoofdkwartier deelnamen aan de gevechten tegen de taliban (NPO, p. 7). Er kan dan ook verwacht worden dat u meer concrete verklaringen had kunnen afleggen over de gevechten in Gardez.

Daarnaast vond in juni een publieke mobilisatie plaats in Gardez. Op 27 juni trokken honderden mannelijke inwoners met Afghaanse vlaggen en wapens door de straten, waar zij anti-Taliban- en anti-Pakistan-leuzen scandeerden en zich ertoe verbonden zich aan te sluiten bij de Uprising Forces. Ook hiervan maakte u geen enkele melding.

Wie de schaduwgouverneur van de taliban was in de periode voor de val wist u evenmin (NPO, p. 7).”

Verzoeker brengt hiertegen in: *“Zijn verklaringen over de veiligheidssituatie in Paktia in de maanden voor de machtsovername door de taliban zijn evenmin vaag en stemmen helemaal overeen met de beschikbare informatie.*

Hij verklaarde verkeerdelijk dat het district Zurmat tien dagen voor de definitieve val van de overheid werd ingenomen door de taliban (NPO, p. 6). De taliban veroverden het district Zurmat al op 2 juli 2021, maar pas 10 dagen voor de val van het regime gaven de anderen zich over.

Gevraagd of de taliban al zichtbaar aanwezig waren voor de definitieve val van Gardez verklaarde hij dat ze niet in het hoofdkwartier waren binnengekomen, dat ze buiten waren en dat zij kogels hoorden (NPO, p. 6). Hij stelde dat er sinds de drie of vier dagen voor augustus 2021 gevechten waren aan de rand van de stad, dat zij toen overdag en 's nachts waarschuwingsschoten afvuurden en dat ze wilden binnengaan en schenen met zaklampen en lasers (NPO, p. 7). Dit voldoende verklaringen vooral gezien politieagenten uit zijn hoofdkwartier deelnamen aan de gevechten tegen de taliban (NPO, p. 7). Er kan dan ook niet verwacht worden dat hij meer concrete verklaringen had kunnen afleggen over de gevechten in Gardez,

Daarnaast vond in juni een publieke mobilisatie plaats in Gardez. Op 27 juni trokken honderden mannelijke inwoners met Afghaanse vlaggen en wapens door de straten, waar zij anti-Taliban- en anti-Pakistan-leuzen scandeerden en zich ertoe verbonden zich aan te sluiten bij de Uprising Forces.”

Door louter het tegendeel te beweren, met name dat zijn verklaringen over de veiligheidssituatie in Paktia niet vaag zijn en helemaal overeenstemmen met de beschikbare informatie, brengt verzoeker de voormelde vaststellingen niet aan het wankelen. Ook vormt verzoekers vage ongestaafde bewering *“pas 10 dagen voor de val van het regime gaven de anderen zich over”* geen verschoning voor zijn foutieve situering in de tijd van de inname van het district Zurmat. Ook gaat hij voorbij aan de vaststelling dat hij de overname door de taliban van zijn district van herkomst, Zazai Aryub, foutief in de tijd situeert. Verder volstaat het niet zijn verklaringen over de zichtbare aanwezigheid van de taliban voor de definitieve val van Gardez waarvan het CGVS vaststelt dat ze uiterst vaag zijn te herhalen en ze *“voldoende”* te achten. Door opnieuw louter het

tegenovergestelde te beweren van wat in de bestreden beslissing kan worden gelezen en te betogen dat van hem niet kan verwacht worden meer concrete verklaringen af te leggen over de gevechten in Gardez brengt verzoeker de motieven van de bestreden beslissing niet aan het wankelen. De vaststelling dat hij geen weet heeft van een politieke mobilisatie in Gardez op 27 juni en dat hij niet wist wie de schaduwgouverneur van de taliban was, laat verzoeker ongemoeid.

Door tot slot louter letterlijk volgende vaststelling van de bestreden beslissing te herhalen: “ *Hij kon enkel zeggen dat hij een officier was, Tadzjiek was van origine, [F.B.] heette en afkomstig was uit Baghlan, maar niets meer.*” en vervolgens de tegengestelde conclusie te opperen: “*Hij kon informatie geven over uw directe hiërarchische overste.*” brengt verzoeker niets in tegen de vaststelling dat hij nauwelijks informatie kon geven over zijn directe hiërarchische overste en laat hij ook volgende pertinente vaststelling ongemoeid: “*Nochtans zou [F.] nog naar uw neef hebben gebeld om te zeggen dat hij in de Verenigde Staten verblijft. Er kan dan ook verwacht worden dat u meer over hem zou weten (NPO, p. 11). De door u genoemde politierangen stemmen bovendien niet geheel overeen met de beschikbare informatie (NPO, p. 16).*”

Gelet op het voorgaande oordeelde het CGVS op goede gronden dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers werkzaamheden voor de ANP waardoor ook aan de eruit voortvloeiende problemen geen geloof wordt gehecht. De opmerkingen over de door verzoeker geschetste problemen met de taliban die kunnen worden gelezen in de bestreden beslissing evenals de bespreking van de door hem voorgelegde documenten laat verzoeker volledig ongemoeid waardoor ook zij overeind blijven.

Het geheel aan documenten, objectieve landeninformatie en verzoekers verklaringen in acht genomen en bekeken in hun onderlinge samenhang, treedt de Raad verweerder bij in het standpunt dat aan verzoekers vluchtrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niets wijzigt aan hetgeen voorafgaat, daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden dezelfde gebleven zijn. Aldus kan een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 niet worden aangenomen.

2.3.3.2. Personen van wie wordt aangenomen dat ze religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden en personen (die worden gezien als) beïnvloed door buitenlandse waarden (ook wel verwestering genoemd)

In de bestreden beslissing stelt verweerder concreet vast:

“Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u tot 20-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven, waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen (Verklaring DVZ, vraag 42).

Bijgevolg dient besloten te worden dat u door uw jarenlange deelname aan de Afghaanse maatschappij bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Daarom kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van 2 jaar in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

U heeft ook nog een netwerk in uw regio van herkomst, waarmee u nog in contact staat, dat u kan bijstaan in geval van terugkeer en waarbij u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban. Zo staat u nog steeds in contact met uw vader in Afghanistan. Uw moeder, uw broer, uw echtgenote en uw kinderen verblijven eveneens in Afghanistan (NPO, p. 4 en 5).

Wat betreft uw situatie in België kan verwezen worden naar het bevel tot aanhouding van 17 mei 2025. U zou zich, volgens dit aanhoudingsbevel, schuldig gemaakt hebben aan verkrachting en aanranding van de

eerbaarheid. Hoewel deze zaken vooralsnog niet als bewezen kunnen worden beschouwd, blijkt uit het aanhoudingsbevel dat er ernstige aanwijzingen zijn dat u voormelde feiten heeft gepleegd. Zo zou u in de nacht van 17 mei 2025 uw slachtoffer vanuit een dancing hebben meegelokt tot achter een drankenkiosk alwaar u haar digitaal (met de vingers of een voorwerp) penetreerde en haar ook met de penis poogde te penetreren. Dit blijkt onder meer uit de vaststellingen van de verbalisanten, het consistente relaas van het slachtoffer, de verklaringen van getuigen die het slachtoffer hoorden roepen en de vaststelling dat u toen bovenop het slachtoffer zat en van haar moest worden afgetrokken door een getuige. Uw aanhouding werd volstrekt noodzakelijk geacht voor de openbare veiligheid. U verklaarde hierover dat u onterecht beschuldigd werd door drie jongens die u sloegen. U vervolgde dat er geen bewijzen zijn en dat u nooit bovenop een vrouw lag (NPO, p. 21).

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens uw verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen, toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geleidingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van de Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan."

In de aanvullende nota van verweerder, die verwijst naar de recentste beschikbare informatie, wordt bevestigd: "Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoeker te worden aangereikt. Verzoeker haalt geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie."

Verzoeker brengt in het verzoekschrift geen dergelijke individuele elementen aan en laat voormelde overwegingen volledig onbesproken.

De Raad concludeert dat verzoeker nalaat concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden en dat hij daarom bij een terugkeer zal worden geviséerd en/of vervolgd.

2.3.3.3. De bovenvermelde vaststellingen leiden tot de conclusie dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet kan worden aangenomen.

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, oud, van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), oud, van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete of aannemelijke elementen aanbrengt waaruit een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat verzoeker dergelijk risico loopt in Afghanistan.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), oud, van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover, waarbij wordt geconcludeerd dat hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging door de taliban en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van (een toegeschreven) verwestering.

2.3.4.3. Artikel 48/4, § 2, b), oud, van de Vreemdelingenwet vormt de omzetting van artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EG (daarna de richtlijn 2011/95/EU en heden Verordening (EU) 2024/1347).

Het begrip “*ernstige schade*” in dit artikel heeft betrekking “*op situaties waarin degene die om subsidiaire bescherming verzoekt, specifiek wordt blootgesteld aan het risico op een bepaald soort schade*”, met name foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Voormeld artikel stemt in beginsel overeen met artikel 3 van het EVRM en moet dan ook worden geïnterpreteerd in het licht van de rechtspraak hierover van het EHRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 28, 32).

Het Hof van Justitie heeft hierbij evenwel genuanceerd dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (daarna de richtlijn 2011/95/EU en heden artikel 15, b) van de Verordening 2024/1347/EU) niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 van het EVRM zoals uitgelegd door het EHRM.

Er moet voor de uitlegging van artikel 15, sub b) van de richtlijn 2004/83, naast de doelstellingen van die richtlijn, ook rekening worden gehouden met een aantal elementen eigen aan de context van die bepaling.

Uit een samenlezing van de bewoordingen in voormelde richtlijn en de rechtspraak van Hof van Justitie blijkt duidelijk dat de ernstige schade bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet moet voortvloeien uit gedragingen van derden, met name een opzettelijk handelen of nalaten door actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, oud, van de Vreemdelingenwet (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35-36 en 40; HvJ 24 april 2018 (GK), C-353/16, M.P., pt. 51 en 57-58).

Verzoeker moet daarbij aannemelijk maken dat hij persoonlijk een risico op ernstige schade loopt, hetgeen in beginsel niet kan blijken uit een algemene situatie. De gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 36; HvJ 4 oktober 2018, C-652/16, Ahmedbekova e.a., punt 49).

Uit wat voorafgaat volgt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), oud, van de Vreemdelingenwet valt, tenzij er sprake is van een opzettelijk gedrag van een actor.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de “*Country Guidance: Afghanistan*” van EUAA van mei 2024 (p. 101: “*Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.*”).

Wanneer precaire socio-economische omstandigheden het resultaat zijn van een opzettelijk gedrag van een actor, dan kunnen deze omstandigheden aanleiding geven tot internationale bescherming na een individuele beoordeling, zoals uithuiszettingen of landroof. Verder kan ook niet worden uitgesloten dat bepaalde socio-economische omstandigheden het risico op vervolging of ernstige schade verhogen, bv. in het kader van een kindhuwelijk of handel in kinderen, waar de actor-vereiste eveneens is vervuld.

De kernvraag is aldus of de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan overwegend voortvloeit uit opzettelijke gedragingen van derden, in casu de actoren vermeld in artikel 48/5, § 1, oud, van de Vreemdelingenwet, dan wel of deze situatie eerder het gevolg is van objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen door een gebrek aan overheidsmiddelen, al dan niet in combinatie met natuurlijke fenomenen.

Na lezing van alle objectieve landeninformatie die ter beschikking wordt gesteld door beide partijen, kan niet blijken dat de algemene precaire socio-economische omstandigheden in Afghanistan overwegend voortvloeien uit de opzettelijke gedragingen van een actor of verschillende actoren, ook niet na de machtsovername door de taliban in augustus 2021.

De oorzaken van de precaire socio-economische en humanitaire situatie blijken in Afghanistan in wezen multidimensionaal te zijn. De actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en factoren.

Een aantal elementen waren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig, zoals een gebrek aan overheidsmiddelen, de beperkte ontwikkeling van een socio-economisch beleid door de voormalige

Afghaanse regering, beperkte privé-investeringen, beperkte buitenlandse handel, aanhoudende en ernstige droogteperioden, politieke instabiliteit en onveiligheid in de context van het aanhoudende gewapend conflict, gepaard met de gevolgen van de Covid-19 pandemie.

Na de machtsovername door de taliban, die door de internationale gemeenschap niet wordt erkend als een legitieme Afghaanse overheid, kwam de economie in vrije val. Er was er een (tijdelijke) opschorting van financiële steun en ontwikkelingshulp door buitenlandse donoren en internationale instellingen, een bevrozing van de geldreserves van de Afghaanse centrale bank, de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland, de gebrekkige toegang tot de arbeidsmarkt voor vrouwen en het stopzetten van privé-initiatieven door vrouwen. Dit leidde tot een liquiditeitscrisis, een ineenstorting van het bancaire systeem, disruptie van de buitenlandse handel, een devaluatie van de nationale munt, hoge voedselprijzen, verminderd inkomen en werkloosheid. Tegen deze achtergrond speelde verder de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel met verdere gevolgen voor de voedselzekerheid in Afghanistan. Tevens waren er moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken. Ook zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen, zoals de overstromingen van 2022, die een aanzienlijke impact hebben op de socio-economische en humanitaire situatie. Tot slot heeft de Afghaanse economie in 2025 nieuwe klappen gekregen waaronder een aanzienlijke vermindering van Amerikaanse hulp en de massale toestroom van terugkeerders uit Pakistan en Iran (EUAA, Afghanistan: Country Focus, januari 2026, p. 48). In april 2025 besloot de VS, voorheen de grootste donor, de financiering van bijna al zijn humanitaire programma's stop te zetten en andere donoren volgden dit voorbeeld. Het gevolg is dat honderden gezondheidscentra zijn gesloten, en dat USAID-programma's die miljoenen Afghanen ondersteunen met voedselvoorziening, spoedeisende gezondheidszorg en water, sanitaire voorzieningen en hygiëne zijn opgeschort. Daarnaast keerden in 2025 2,5 miljoen Afghanen terug vanuit Iran en Pakistan. Met als gevolg dat de reeds precaire humanitaire situatie in Afghanistan verder onder druk wordt gezet. Het hoog aantal terugkeerders heeft onder meer de concurrentie op de arbeidsmarkt verscherpt en heeft de druk op de stedelijke huisvestingscrisis vergroot (EUAA, Afghanistan: Country Focus, januari 2026, p. 81 en 85). De meeste terugkeerders komen aan zonder bezittingen en velen hebben nooit een voet in Afghanistan gezet omdat ze al generaties lang in het buitenland wonen (EUAA, Afghanistan: Country Focus, januari 2026, p. 48). Omwille van de afwezigheid van een sociale welvaartstaat is het hebben van een sociaal netwerk bij terugkeer naar Afghanistan van vitaal belang voor de re-integratie en toegang tot werk voor terugkeerders (EUAA, Afghanistan: Country focus, januari 2026, p. 48).

Hoewel het economisch beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om humanitaire bijstand te verhinderen of te blokkeren, waardoor internationale hulpinspanningen hebben kunnen verhinderen dat de situatie in Afghanistan escaleerde tot hongercatastrofe.

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie dan ook niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), oud, van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Gelet op wat voorafgaat, concludeert de Raad dat het risico voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan terecht te komen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting, in deze stand van zaken niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), oud, van de Vreemdelingenwet.

Het voorgaande neemt niet weg dat een terugkeer van verzoeker naar Afghanistan omwille van de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie aldaar nog steeds aanleiding kan geven tot een schending van artikel 3 van het EVRM. Hoewel zulke mogelijke schending van artikel 3 van het EVRM in casu buiten de eigenheid van het huidige Belgische asielrecht valt, waar de artikelen 48/3, oud, en 48/4, oud, van Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, moet de mogelijke schending van voormeld verdragsartikel alleszins grondig worden onderzocht bij het nemen van een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (RvS 28 september 2017, nr. 239.259; RvS 8 februari 2018, nr. 240.691; RvS 29 mei 2018, nrs. 241.623 en 241.625; RvS 28 mei 2021, nr. 250.723).

2.3.4.4. Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), oud, van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden gevisieerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Deze wetsbepaling vormt de omzetting van artikel 15, c), van de richtlijn 2011/95/EU EU (heden: Verordening (EU) 2024/1347) en is een bepaling waarvan de inhoud verschilt van die van artikel 3 van het EVRM en waarvan de uitlegging dan ook autonoom moet geschieden, maar met eerbiediging van de grondrechten zoals deze door het EVRM worden gewaarborgd (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, pt. 28).

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door verweerder bijgebrachte landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Hoewel de taliban het hele Afghaanse grondgebied controleren, bestaan er heden nog interne gewapende confrontaties in Afghanistan, enerzijds tussen de taliban en verzetsgroepen, zoals het National Resistance Front (hierna: het NRF) en de Afghanistan Freedom Front (hierna: AFF) en anderzijds tussen de taliban en ISKP. Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij er ook sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, (vermeende) tegenstanders, activisten, journalisten en aanhangers van ISKP. Daarnaast hebben er gewapende confrontaties plaats tussen Afghanistan en Pakistan, voornamelijk langs grensgebieden.

Sinds de machtsovername door de taliban is het niveau van willekeurig geweld en het aantal burgerslachtoffers in Afghanistan significant gedaald. Het lagere niveau van willekeurig geweld dat zich doorzette in 2022 werd bevestigd door een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten in 2023, 2024 en 2025.

Een vergelijking van de ACLED-gegevens voor januari-november 2024 en dezelfde periode in 2025 toont een algemene daling aan van het geweldsniveau in Afghanistan. Zo daalde het aantal geweldsincidenten van 958 naar 684; het aantal “*battles*” daalde van 371 naar 222 en het aantal incidenten “*violence against civilians*” daalde van 493 naar 337. Daarentegen nam het aantal “*explosions/remote violence*” toe van 94 naar 125, hetgeen voornamelijk wordt veroorzaakt door Pakistaanse luchtbombardementen en een toegenomen activiteit van het AFF en NRF. In de periode van 1 december 2025 tot 20 maart 2026 registreerde ACLED 347 geweldsincidenten, waarvan 108 “*battles*”, 156 “*explosions/remote violence*” en 83 “*violence against civilians*”.

Volgens UCDP-data daalde het aantal burgerslachtoffers in 2025 (tot november) met 33%, van 426 naar 287 burgerdoden. Rawadari meldt eveneens een daling in burgerslachtoffers door explosies of zelfmoordaanslagen, met name 11 doden en 35 gewonden in de eerste helft van 2025, hetgeen een daling is van 33,3% (doden) en 50% (gewonden) vergeleken met dezelfde periodes in 2024 en 2023. Volgens ACLED kon 80% van de 467 incidenten “*violence against civilians*” tijdens de referentieperiode 1 oktober 2024 tot 30 november 2025, worden toegeschreven aan de *de facto*-autoriteiten, waarbij het gaat om arrestaties, het gebruik van excessief geweld, onder andere bij het bestrijden van criminaliteit, maar ook gevallen waarin de naleving van de sharia wordt afgedwongen, het viseren van medewerkers van de voormalige Afghaanse overheid en hun familieleden en van leden van verzetsgroepen. ACLED registreerde in de periode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 het grootste aantal veiligheidsincidenten in de provincie Kabul, met voornamelijk acties van de veiligheidsdiensten tegen burgers en acties van verzetsbewegingen tegen de *de facto*-autoriteiten. De provincie Paktika kende in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers (67), gevolgd door Kandahar (48) en Badakhshan (37). In de periode van 1 december 2025 tot 20 maart 2026 noteerde UCDP een aantal van 360 burgerdoden (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 52-70; EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 27 maart 2026, p. 6-7).

In 2025 vormden het NRF en andere verzetsgroepen geen significante bedreiging voor de territoriale controle van de *de facto*-talibanautoriteiten. Voor de periode van 1 augustus 2024 tot 31 juli 2025, registreerde de Verenigde Naties 227 aanvallen door de verzetsgroepen en de periode van 1 mei tot 31 oktober 2025 werden er 38 bijkomende aanvallen geverifieerd. Het merendeel van de aanvallen van verzetsgroepen, in de vorm van “*battles*” en “*explosions/remote violence*”, vond plaats in de provincies Kabul, Kunduz en Herat. Hoewel deze aanvallen zijn gericht tegen de *de facto*-veiligheidstroepen, blijkt tevens dat burgers hiervan het

slachtoffer kunnen zijn. Bij incidenten waarin NRF of AFF betrokken waren, werden in de referentieperiode van 1 oktober 2023 tot 30 september 2024 twee burgerslachtoffers gerapporteerd. Voor de periode van 1 oktober 2024 tot 30 juni 2025 vermeldt UNAMA zes aanvallen uitgevoerd door verzetsgroepen waarbij 37 burgers gewond raakten en één burger werd gedood. UCDP registreerde vijf burgerdoden als gevolg van confrontaties tussen de *de facto*-veiligheidstroepen en verzetsgroepen binnen de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025. Hieruit kan worden besloten dat de Afghaanse verzetsgroepen op beperkte schaal blijven doorgaan met doelgerichte aanvallen op de *de facto*-autoriteiten, doch dat er in 2025 geen sprake was van een significante toename van deze aanvallen en/of het aantal burgerslachtoffers ten gevolge van deze aanvallen. In de periode van 1 december 2025 tot 20 maart 2026 waren er 33 burgerdoden te wijten aan incidenten waarbij onbekende of verzetsgroeperingen betrokken waren (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 56-58; EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 27 maart 2026, p. 14-15).

ISKP daarentegen viseert zowel de *de facto*-autoriteiten, als burgerdoelwitten, zoals religieuze minderheden of bepaalde profielen. ISKP gebruikt tactieken, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en "*targeted killings*". Na gerichte acties door de Taliban wordt de operationele capaciteit van ISKP als beperkter beschouwd en is er een significante daling van het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen. In 2025 vormde ISKP evenmin een significante bedreiging voor de territoriale controle van de *de facto*-Talibanautoriteiten. In de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 registreerde ACLED 13 aanvallen door de ISKP. Wat betreft de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 veroorzaakten incidenten waarbij ISKP betrokken was 20 burgerdoden. In de periode van 1 december 2025 tot 20 maart 2026 vielen er zes burgerdoden in één aanslag van ISKP. Hoewel veel van de acties en aanslagen door ISKP gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke "*collateral damage*" onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, januari 2026, p. 58-60; EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 27 maart 2026, p. 14-15).

In 2025 vonden er confrontaties plaats tussen de *de facto*-autoriteiten en de Pakistaanse veiligheidsdiensten, die stellen dat zij hierbij de zogenaamde 'Pakistaanse Taliban' ('*Tehreek-e-Taliban*' (hierna: TTP)) viseren. Zij beschuldigen de Taliban ervan dat zij de TTP een onderdak bieden. Hierbij voert het Pakistaanse leger ook luchtaanvallen uit. De confrontaties vonden voornamelijk plaats langs de grens tussen Pakistan en Afghanistan. Ook de meeste luchtaanvallen vonden daar plaats, al vond er ook een luchtaanval op Kabul-stad plaats. De *de facto*-Talibanautoriteiten hebben deze Pakistaanse aanvallen proberen te beantwoorden met vergeldingsacties gericht tegen Pakistaanse grensposten. De meest getroffen gebieden zijn de grensdistricten van de provincies Nangarhar, Kunar en Khost. Tijdens deze confrontaties met het Pakistaanse leger, en bij luchtaanvallen van deze laatste, vielen in de grensregio's tientallen burgerslachtoffers. In de periode volgend op de wapenstilstand van 19 oktober 2025, die in november werd bevestigd, werden nog sporadisch luchtaanvallen en clashes in de grensgebieden gerapporteerd.

Volgens VN-gegevens veroorzaakten gevechten tussen de Afghaanse *de facto*-autoriteiten en Pakistaanse veiligheidstroepen minstens 503 burgerslachtoffers in de periode van 10 tot 17 oktober 2025, waaronder 50 doden en 453 gewonden, voornamelijk door luchtbombardementen en grensoverschrijdende beschietingen. UNAMA registreerde voorlopig alleen al in het district Spin Boldak 17 burgerdoden en 346 gewonden. Volgens UCDP veroorzaakten incidenten waarbij Pakistan betrokken was in de referentieperiode van 1 oktober 2024 tot 30 november 2025 37 burgerdoden, waarvan 32 doden in Spin Boldak (provincie Kandahar).

Van grootschalige en langdurige gevechten met willekeurig geweld tegen burgers was in 2025 dan ook geen sprake (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, januari 2026, p. 60-63).

Vanaf eind februari 2026 voerde Pakistan opnieuw tal van grond- en luchtaanvallen uit op vermeende TTP doelwitten, waarbij ook burgerslachtoffers vielen. De Pakistaanse minister van defensie verklaarde een 'open oorlog' tegen Afghanistan. De volgende tien provincies, Kabul, Kandahar, Khost, Kunar, Laghman, Nangarhar, Nuristan, Parwan, Paktya en Paktika, werden getroffen door Pakistaanse luchtaanvallen, artillerievuur, mortier- en drone-aanvallen. Volgens UNOCHA was er in maart 2026 een intensifiëring en geografische uitbreiding van de vijandelijkheden waarbij grote stedelijke gebieden in toenemende mate werden getroffen, met een stijging van het aantal ontheemden.

In de periode van 1 december 2025 tot 20 maart 2026 noteerde ACLED het hoogste aantal veiligheidsincidenten in Nangarhar (49), Kunar (46) en Kabul (36), vooral bestaande uit "*explosions/remote violence*" in de context van het conflict met Pakistan. In totaal werden in deze periode door UCDP 360 burgerslachtoffers geregistreerd. Het hoogste aantal viel in de provincies Kabul (156, waarvan een aantal het gevolg waren van een luchtaanval op een drugrehabilitatiecentrum) en in de grensprovincies Nangarhar (37), Khost (33) en Kunar (26). Hierbij wordt aangestipt dat het om voorlopige gegevens gaat, gelet op het conflict met Pakistan en het gegeven dat het aantal geregistreerde burgerslachtoffers in deze periode nog zou kunnen stijgen.

De vijandelikheden hebben impact gehad op de bewegingsvrijheid van humanitaire organisaties. In sommige provincies schorste WFP zijn voedselhulp. Ook burgerlijke infrastructuur, zoals ziekenhuizen en scholen, werden getroffen (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 27 maart 2026, p. 9-14).

De algemene daling van het geweld op het Afghaanse grondgebied heeft onder meer als gevolg dat de wegen significant veiliger zijn, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Na de machtsovername en het einde van het conflict is ontheemding ten gevolge van conflict of geweld vrijwel volledig gestopt. De ontheemding die momenteel nog plaatsvindt, is voornamelijk het gevolg van natuurrampen en, in een aantal grensprovincies, van het conflict met Pakistan. Ten gevolge van incidenten met het Pakistaanse leger raakten in 2025 in een aantal grensdistricten van de provincies Nangarhar en Kunar ongeveer 7.500 personen ontheemd; in het district Spin Boldak (Kandahar) zouden 20.000 families zijn ontheemd als gevolg van Pakistaanse luchtaanvallen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, januari 2026, p. 71). In 2025 is het aantal terugkeerders uit Pakistan en Iran sterk toegenomen (EUAA, *Afghanistan - Country Focus*, januari 2026, p. 46). Eind februari zouden er volgens UNOCHA 16.400 families ontheemd zijn geraakt door het conflict met Pakistan (EUAA, *COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments*, 27 maart 2026, p. 11-12).

Niettegenstaande er in Kabul luchtaanvallen hebben plaatsgevonden en er in een aantal grensprovincies langs de Durand lijn met Pakistan sprake is van clashes en luchtaanvallen, kan er geen gewag gemaakt worden van een situatie van open combat of van hevige, voortdurende of ononderbroken luchtaanvallen. De geografische omvang van het willekeurig geweld in het kader van het conflict met Pakistan blijft beperkt tot bepaalde delen van Afghanistan.

Om uit te maken of er sprake is van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van “willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict”, is het daarom van belang rekening te houden met de daadwerkelijke bestemming van de verzoeker in geval van terugkeer naar Afghanistan (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 40; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, pt. 43).

Verzoeker verklaart afkomstig te zijn uit de provincie Paktya en de laatste zeven jaar voor zijn vertrek in de stad Jalalabad, provincie Nangarhar te hebben gewoond.

In dit verband wordt rekening gehouden met het niveau van het geweld in de provincie Nangarhar, het relatief beperkte aantal conflict-gerelateerde incidenten, de vrij lage intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die Pakistan beoogt, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld zoals luchtaanvallen en clashes, het beperkte aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in de betrokken provincie, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de vaststelling dat er slechts in mindere mate sprake is van conflict-gerelateerde ontheemding, zoals dit alles blijkt uit de landeninformatie beschikbaar in het rechtsplegingsdossier.

De Raad oordeelt hierbij, in navolging van verweerder, dat de huidige situatie in de provincie Nangarhar niet van die aard is dat een burger die naar deze provincie terugkeert, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico zou lopen te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c), oud, van de Vreemdelingenwet.

Dit neemt niet weg dat in de provincie Nangarhar willekeurig geweld plaatsvindt, maar niet op een hoog niveau, waardoor er een hogere mate aan persoonlijke omstandigheden vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar Nangarhar, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid.

De Raad merkt op dat verzoeker door te stellen dat niet is gegarandeerd dat hij een rustig leven kan leiden geen persoonlijke omstandigheden aantoont die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van oud artikel 48/4, §2, c), oud, van de Vreemdelingenwet verhogen.

Evenmin beschikt de Raad over elementen die erop wijzen dat er in zijn hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

2.3.4.5 Verzoeker brengt in zijn verzoekschrift geen informatie bij die een ander licht kan werpen op de voorgaande analyse en de geactualiseerde landeninformatie, zoals aangebracht door de commissaris-generaal op 26 mei 2026 neergelegde aanvullende nota.

2.3.4.6. Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c), oud, van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt in het verzoekschrift – waarin voornamelijk informatie wordt aangestipt van voor de machtsoverneming door de Taliban in augustus 2021 en van kort daarna – geen andersluidende informatie aan waaruit blijkt dat hem subsidiaire bescherming moet worden toegekend omwille van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan of in zijn regio van herkomst. Een verwijzing naar informatie op de website van de FOD Buitenlandse Zaken, gericht aan Belgische staatsburgers, waarbij bovendien geen weblink en evenmin een datum van consultatie wordt weergegeven, is in dit verband niet dienstig.

2.3.4.7. De Raad besluit dat verzoeker niet aantoont dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), oud, van de Vreemdelingenwet. Volledigheidshalve wordt opgemerkt dat artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 dezelfde materiële voorwaarden bevat om de subsidiaire beschermingsstatus te verkrijgen als artikel 15 van de Kwalificatierichtlijn waarvan artikel 48/4, §2, a), b) en c), oud, de omzetting is

3. Conclusie

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3, oud, van de Vreemdelingenwet en dat hij evenmin in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, oud, van deze wet. Evenmin maakt verzoeker een vrees voor vervolging in de zin van artikel 3, 1) en 5) juncto artikel 9 van de Verordening (EU) 2024/1347 of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 3, 6) juncto artikel 15 van de Verordening (EU) 2024/1347 aannemelijk daar de materiële voorwaarden om als vluchteling erkend te worden en ter verkrijging van de subsidiaire bescherming dezelfde gebleven zijn.

Uit wat voorafgaat, blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, oud, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend zesentwintig door:

M. CLAES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

M. CLAES